

ข่าวภายใน

ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๓๓๐๔

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๐

หน้า ๕

**เมื่อ*ปุ๋ยเคมีราคาสูง
คนกักหันไปหา “*ปุ๋ยปะการัง”
● ‘เค็พนิวส์’**

ใครจะคิดบ้างว่า การขึ้นราคาน้ำมันมีส่วนทำลายแนวหินปะการังในแถบริมฝั่งทะเลของศรีลังกา ทั้งคู่เป็นเรื่องเหลือเชื่อแต่มันก็เป็นเรื่องจริง เมื่อราคาน้ำมันสูงขึ้นต้นทุนในการผลิตปุ๋ยเคมีก็ถีบตัวสูงตามขึ้นไป คนก็เริ่มหันไปหาหินปะการังเพื่อสกัดเอาสาร แคลเซียม ออกไซด์ มาเป็นส่วนผสมของปุ๋ยเคมี โดยเฉพาะปุ๋ยที่ใช้สำหรับปลูกผัก

แนวหินปะการังของศรีลังกาอยู่ตามใกล้ ๆ แนวฝั่ง ออกเรือไปเก็บได้อย่างง่ายดาย พวกคนเก็บปะการังก็ทุบหินออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ ส่งเข้าโรงเตาเผาเพื่อทำเป็นหินปูนต่อไป แต่คนพวกนี้ลืมคิดไปว่า หินปะการังแต่ละต้นต้องใช้เวลานานับร้อย ๆ ปีทีเดียว กว่าจะโตเป็นต้น ใหญ่และเป็นแนว กว้าง ใหญ่ พอที่จะเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ ในส่วนที่ว่า มันช่วยกันคลื่นแรง ไม่ให้ โดมเข้าทำลายฝั่งทะเลที่เป็น พื้นดินไปเสียหมด

แนวหินปะการังเป็น "ภาพที่สวยงามน่าพิศวง และสวยงามที่สุดของท้องทะเล" อาเธอร์ คล๊าค เป็นทั้งนักสำรวจใต้ท้องทะเล นักวิทยาศาสตร์อวกาศและนักเขียนได้เขียนเอาไว้ว่า เขาทำนากอยู่ในศรีลังกา และ รู้จักทะเล รอบ ๆ เกาะศรีลังกาแทบทุก ตารางนิ้ว

"ปะการังเป็นสัตว์ชนิดหนึ่งและถ้าดูจากขนาดของมันก็อาจกล่าวได้ว่า มันเป็นสัตว์ที่ใหญ่ โดมโหลทวารที่สุดของมหาสมุทรทีเดียว" คล๊าค อธิบายว่า "แม้ว่าปะการังบางชนิดจะมีลักษณะการ ดำรงชีวิตที่แตกต่างหากออกจากกันไม่มีการปะปนก็ตาม แต่ในกลุ่มปะการังใหญ่ ๆ ก็มักจะมี ปะการัง ชนิดใหม่ ๆ เกิดขึ้น มากมายหลายชนิด และปะการังนี้แหละที่เป็นตัวก่อให้เกิดแนวหินปะการัง เพราะเมื่อตัวโหนดตายไปก็จะมีปะการังรุ่นใหม่มาเกาะต่อไปโดยรอบ ทำให้แนวหินปะการังขยายตัวออกไปปีละ ๒-๓ นิ้วฟุต"

แม้ว่าแนวหินปะการังแนวหนึ่ง ๆ จะเป็นแหล่งทรัพยากรหินปูนนับเป็นล้าน ๆ ตันก็จริงอยู่ แต่ทุก ๆ ตารางนิ้วของมันนั้นต้องใช้พวกตัวปะการังนับล้าน ๆ ตัว ล้าน ๆ รุ่นและใช้เวลาเป็นศตวรรษกว่า มัน จะ ใหญ่โตอย่างที่เราเห็น ปะการังเป็นสัตว์เขตร้อน เจริญเติบโตได้

ดี ในแสงแดดและเมื่อเกาะ อยู่ที่ โหนด ก็จะเกาะอยู่ที่ โหนด ตลอดไปด้วยเหตุนี้จึงทำให้มันดูเหมือนต้นไม้มากกว่าจะเป็นสัตว์

ปะการังก็มีรูปร่างแปลก ๆ แตกต่างกันไปออกไปมากมาย บางกลุ่มก็เจริญเติบโตขยายออกไปเหมือนฟองน้ำ บ้างก็เป็นรูปพัด บ้างก็แบนแบนราบ เป็นรูปร่ม บ้างก็ดูเหมือนเสาตัวเป็นต้น สีของมันก็เช่นเดียวกัน มีมากมายหลายหลากสี บ้างก็เป็นสีน้ำเงิน อารเวนเคอร์ สีเขียวเหลืองฟ้า สีม่วง สวยงามมากทีเดียว มีปะการังสีหนึ่งทีกลายเป็นเครื่องประดับมีค่าคือปะการังสีสีแดงอมส้ม แต่เมื่อตัวปะการังตายไป สีของมันก็มักจะตายไปด้วย อย่างปะการังที่แห้งและอยู่ต้น ๆ มักมีสีขาวบริสุทธิ์

หินปะการังแถบใกล้ ๆ ฝั่งกำลังจะหมดไป พวกที่เก็บก็เริ่มบุกเบิกออกไปในทะเล เพราะ ทราย ใต้ที่ราคามันยังดี คนก็ชวนขายที่จะออกไปทำลายมัน โรงเผาปูนก็ดูเหมือนจะไม่รู้จักอิม "คณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวของศรีลังกาเริ่มต่อต้าน การ ทำลาย ความงามของทะเล" เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งกล่าวว่า "ชายหาด และแนวฝั่งที่เคยสวยงาม ของ ศรี ลังกา กำลัง กลายเป็นภาพน่าเกลียดลงไปทุกวันเพราะ ควัน จาก ปล่อง เตาเผาหินปูนเบตบังท้องฟ้าและทัศนียภาพเสียหมด ชายหาดก็กลายเป็นหลุมเป็นบ่อ มีหินสปรกกองเต็มไปหมด"

"พื้นดินที่เรายืนอยู่ทุกวันนี้กำลังถูกทะเลเซาะกลืนไปที่ละน้อย เพราะไม่มีแนว ปะการัง มากัน คั่นไว้ให้เหมือนก่อน แต่ดูจะไม่มีใครสนใจกันเลย" . . . "สวนปะการังกำลังจะหมดไปและอีกไม่นานศรีลังกาก็คงต้อง โฆษณา ชักชวนให้นัก ท่องเที่ยว เข้ามาดูค วันจาก ปล่องเตาเผาหินปูนแทน" เจ้าหน้าที่ผู้นั้นกล่าว

อย่างไรก็ตาม สมาคมอนุรักษ์ธรรมชาติและสัตว์ป่าของศรีลังกาก็เริ่มรณรงค์ต่อต้านแล้ว รัฐบาลเองออกกฎหมายห้ามการทำลาย ปะการัง และ หิน ทราย โดยรอบชายฝั่ง แต่ดูเหมือนว่า เจ้าของ โรงเตาเผาสามารถหลบหลีกออกไปตามช่องโหว่ ของ กฎหมาย อยู่ได้ตลอดมา